

پیشگفتار

نامه یهودای رسول

نوشته های مکاشفه ای در آنها پیدا شده بود و آثاری نظیر کتاب خنوخ، صعود موسی و وصیت نامه های دوازده پیامبر بزرگ را بجای گذاشته اند. نویسنده حتی قطعه ای از کتاب خنوخ را عیناً نقل می کند (بند های ۱۴-۱۵) و از معراج موسی یا مدرک مشابه به آن استفاده می نماید (بند ۹).

همچنین در این محافل اهمیت زیادی به تکریم بعضی انواع فرشتگان داده می شود (بند ۸) و از مختصات دیگر این محافل، نفرت و انقطاع از بی دینان و وحشت از آلوده شدن با آنان است وقتی که درمان ناپذیر شمرده شوند: «منفور شمارید حتی جامه ای را که با تن ایشان آلوده شده است» (بند ۲۳).

این نظریات که مخالف با نظریات پولس هستند در نوشته های مکشوفه در قمران و در نوشته های فرقه استینیان نیز اظهار شده است ضمناً در آنها آثار مکاشفه ای که قبلاً ذکر گردید شیوع دارد. این نکته شایان توجه است زیرا می توان بدین وسیله محافل یهودی - مسیحی را که نامه یهودا در آن تهیه شده است تعیین نمود. به هر صورت احترامی که نویسنده نسبت به فرشتگان ابراز می کند از نظریات او در مورد ستایش مسیح و مسیح شناسی نمی کاهد زیرا علیه مخالفان از «خداآنده عیسی مسیح» (بند ۴) یاد کرده و اعتراف می نماید عیسی آن کسی است که برای زندگی جاویدان باید به او امیدوار بود (بند ۲۱).

خواننده امروزی ممکن است از نامه یهودا دچار حیرت شود، زیرا با طرز فکر این نامه بیگانه است و ممکن است بسیاری از نکته ها و اشاره های آن را درک ننماید.

در این نامه عليه معلمان دروغین هشدار داده می شود ولی به دشواری می توان گفت منظور از معلمان دروغین چه کسانی هستند زیرا با همان تصاویر معمولی و متدالی توصیف شده اند که در نوشته های مشاجره ای یهودیان معاصر آغاز مسیحیت وجود دارد: بدین معنی که آنان را شکم پرست، عیاش، حریص، سودجو ... توصیف می کند. اظهار می کند می خواهند در کلیسا انشعاباتی به وجود آورند، به فرشتگان ناسزا می گویند و منکر خداوند عیسی مسیح هستند. آیا طرفداران عقاید گنوستیک هستند که مدعی شناخت واقعی نجات (گنوز) بوده و به نام این عقیده جسم را حقیر می شمارند، به اعمال رذیله خلاف طبیعت می پردازند و منکر حلول روح خدا در مسیح هستند؟ در این صورت می توان گفت به چه سبب نویسنده ایشان را به مسخره «بیماران روانی» می خواند (بند ۱۹). با این همه نمی توان عقاید و نظریات آنان را دقیقاً تعیین نمود و تنها اطلاعات دقیقی که بدست می آید محیطی است که نویسنده در آن می زیسته است.

محیط زندگی نویسنده مربوط به محافلی است که از قرن دوم پیش از میلاد، ادبیات و

منسوب به او می‌داند. زیرا در محیطی که نویسنده می‌زیسته برای یعقوب و یهودا، برادران خداوند احترام قائل بودند و سخنان ایشان را منتشر می‌کردند، از سوی دیگر با توجه به ریشه‌هایی که این نامه در مخالف کهن یهودی دارد نمی‌توان گفت در تاریخ خیلی بعدتری نوشته شده است و چنین تصور می‌شود که در بین سالهای ۸۰ تا ۹۰ میلادی نوشته شده باشد.

نامه یهودا با وجود مشخصات ویژه‌ای که دارد در دومین نامه پطرس مورد استفاده قرار گرفته است (ر. ک. مقدمه نامه مذکور) بنا براین اهمیت و شهرتی داشته است، ضمناً نبایستی نیروی جریان افکار و نظریات مسیحیانی را که قبل‌یهودی بودند و مبنای استدلال‌های این نامه است دست کم گرفت: این نامه بعضی از جنبه‌های جریان مذکور را که نمی‌شناختیم به ما نشان می‌دهد. پذیرش نامه جزو نوشته‌های برحق، مخصوصاً در کلیساهاي سوریه مشکلاتی ایجاد کرده بود و در قرن چهارم میلادی او بیوس می‌نویسد که بعضی‌ها مخالف آنند. بر عکس کمی پیش از سال ۲۰۰ میلادی جزو فهرست نوشته‌های برحق موراتوری منظور شده و در حدود سال ۲۰۰ میلادی ترتوییان آن را بعنوان نوشته برحق ذکر نموده است؛ این نامه را کلمنت اسکندرانی تفسیر کرده (آغاز قرن سوم میلادی) و اوریجن از آن نقل قول نموده است (متولد ۱۸۵/۶ - فوت ۲۵۴ میلادی). بنا براین خیلی زود در رم، اسکندریه، قرطاجه پذیرفته شده است. به عقیده جروم (تولد در حدود ۳۴۵ و وفات در حدود ۴۲۰ میلادی) تردید در پذیرش این نامه بعنوان نوشته برحق به آن دلیل است که اشاره به نوشته‌هایی کرده و از آنها نقل قول می‌نماید که کلیسا نشناخته و پذیرفته‌اند.

موقعه و اندرزهای نامه درباره محکومیت بی‌دینان نیز در جهت نوشته‌های مکافهه‌ای است: کیفر گناهکاران به شدت و با قاطعیت فرا خواهد رسید و در گذشته به صورت تجسس قبلی در محکومیت فرشتگان عاصی، جزای سدوم و غمراه و هلاک نسلهای بی‌ایمان در صحراء نشان داده شده است. از نمونه‌هایی که ارائه شده می‌توان به روحیه و طرز تفکر پی‌برد. بی‌دینیان قبل‌به وسیله محکومیت‌های بزرگ کیفر یافته‌اند و حتی نویسنده می‌گوید که در طیبان قورح هلاک شده‌اند (بند ۱۱).

بنابراین زمان حال در محتوای تاریخ گذشته اعلام گردیده است. این گونه به فعلیت در آوردن نوشته‌های مقدس در ادامه عقاید و نظریات یهودی است و تحت تأثیر دوران نگارش نامه است؛ ولی نویسنده بدین وسیله می‌گوید که طرز عمل خدا همیشه یکی است و نوشته‌های مقدس برای دوران حاضر قواعدی هستند که همواره ارزشمند و معترنند.

نویسنده نامه خود را یهودا برادر یعقوب معرفی می‌نماید. در نوشته‌های عهد جدید سخن از یعقوب و یهودا، برادران خداوند است که همچنین برادران یوسف (یا یوسف) و شمعون هستند (مر ۶:۳؛ مت ۱۳:۵۵). بنابراین در اینجا یهودا غیر از یهودای تدّی است که یکی از دوازده رسول است و در لو اع ۱۳:۱ ذکر گردیده است (ر. ک. مر ۱۶:۶؛ مت ۱۰:۳). ولی آیا واقعاً او نامه را نوشته است؟ زیرا آثار و شواهدی در نامه نشان می‌دهند که مربوط به دورانی متأخر بر دوران رسولان است. (در بند ۳ سخن از ایمانی است که به مقدسان منتقل گردیده و مخصوصاً در بند ۱۷ از آموزش رسولان یاد می‌شود که کلاً مربوط به گذشته است).

بنابراین نویسنده نامه مطالب خود را از آموزش‌های یهودا برادر خداوند دریافت و

نامه یهودا

محکومیت تعیین شده بودند^c در میان [ما]

راه یافته اند، بی دینانی که فیض خدای ما

را به هرزگی تغییر داده و تنها سرور^d و

خداآوند ما عیسی مسیح را انکار می کنند.

^۵ اما می خواهم به شما که همه چیز را ۲-پطر^۱

می دانید^e یادآوری کنم که خداوند^f یک

بار قوم را از سرزمین مصر نجات داد، بار

دوم آنان را که بی ایمان بودند هلاک کرد. اعد^{۱۴}:۳۵؛ قرن^{۱۰}:۵

^۶ و فرشتگانی را که مقام خود را حفظ

نکردن، بلکه مسکن خود را برای داوری

روز بزرگ ترک نمودند، در زنجیرهای

جاودانی، زیر ظلمت نگهداشته است^g.

^۷ همچنین سدهم و غمorerه و شهرهای مجاور

ایشان که به مانند طریق ایشان فحشا

کردن^h و به دنبال شهوت جسمانی [تن]ⁱ

سلام و درود

^۱ از یهودا، برده عیسی مسیح و برادر

یعقوب^a، به فراخوانده شدگانی که محبوب

در خدای پدر هستند و برای عیسی مسیح^b

نگهداشته شده اند؛ ^۲رحمت بر شما[باد]،

^۲-پطر^۱ و صلح و محبت فراوان!

معلمان دروغین قبلًاً محکوم شده اند

^۱-پطر^۲ ^۳ ای محبوبان، شوق تمام داشتم که به شما

درباره نجات مشترک ما بنویسم، تا اینکه بر

من لازم شد به شما نوشته تشویق کنم به

^۲-پطر^۲ خاطر ایمانی که یک بار به مقدسان سپرده

شده است مبارزه نمایید. ^۴ زیرا بعضی

غلای^j اشخاص که از مدت‌ها پیش به جهت این

a- یعقوب که برادر خداوند می خوانند، (غل^۱:۱۹)؛ ر.ک مقدمه.

b- برای عیسی مسیح، که همه آدمیان را در واپسین روز داوری خواهد کرد.

c- ترجمه دیگر: محکومیت ایشان قبلًاً در مقابل خدا

ثبت شده است (ر.ک مز ۶۹:۶۲ و بند^۱:۸۹-۱۶:۱۳۹؛ ۲۹:۶۹-۱:۱۶-۷:۱۰۸) و بند^۱:۶۲ و بند^۱:۸۹-۱-خنوح

شاره می شود که اسرار آینده در آنها ثبت شده است (ر.ک دان ۱۰:۷). اکثراً به کتابهای (آسمانی)

مورد اشخاص مخصوصی باشد، بلکه این اشخاص با رفتار خودشان نشان می دهند که جزو طبقه بی دین هستند و بی دین از

مدتها پیش به وسیله لعنتی که در کتابهای مقدس، نوشته های مکاشفه ای و کتابهای آسمانی است محکوم شده اند.

d- کلمه یونانی که سرور ترجمه شده عنوانی است که فقط در اینجا و در ۲-پطر^۱ به عیسی داده شده است. بدین سبب بعضی

از مفسران تفسیر می کنند: و تنها سرور (خدا) و خداوند ما عیسی مسیح.

e- احتمالاً اشاره به ایمانی است که به هنگام تعیید دریافت کرده اند. ر. ک بند ۳ و ۱- یو^۲:۲۰

f- منظور از کلمه خداوند در اینجا خدای پدر است ولی در بعضی از نسخه های خطی به جای خداوند کلمه عیسی نوشته شده و

بدین گونه عمل نجات یهودیان از مصر به مسیح نسبت داده می شود که ازی است ر.ک ۱- ۱۰:۱۰- قرن^{۱۰}.

g- این فرشتگان مقام خود را ترک کرده و زنانی را فریفته و به گناه و اداشته بودند. از این آمیزش غولهایی متولد شده بود که

زمین را ویران می کردند (خنوح فصلهای ۶ تا ۱۰)؛ ر.ک ۲-پطر^۲:۷۴.

h- در وصیت نامه نفتالی^۳:۵-۵ همین مقاسه و ارتباط بین گناه فرشتگان و گناه سدهم ذکر شده است.

i- ترجمه تحت اللفظی: به دنبال جسم دیگر. ر.ک ۲-پطر^۲:۱۰ و منظور اعمال شهواني برخلاف طبیعت اهالي سدهم و غموره

است. بنا به پید ۱۹:۲۵ این اهالي فرشتگان را بجای افراد بشری گرفته و می خواستند به آنان تجاوز نمایند.

سیر می نمایند، ابرهایی بی آب که بادها می برند، درختان بی شمر آخر یا بیز، دوبار مرده، ریشه کن شده! ^{۱۳} امواج وحشی دریا، اش ۲۰:۵۷
 که رسایی خود را [مثل] کف بر می ۲-پطر ۱۷:۲ آورند، ستارگان سرگردانی که تاریکی ظلمت جاودانی برایشان ذخیره شده است! ^{۱۴} اما خوخ، هفتمنی [پیامبر] پس از آدم ^p نیز برای ایشان پیشگویی کرده، می گوید: «اینک خداوند با دهها زک ^{۱۴:۵} هزار مقدسانش ^۹ می آید ^{۱۵} تا بر همه داوری کند و هر روحی را در مورد همه اعمال بی دینی ایشان که خود را بی دین ساخته اند محکوم نماید و به سبب تمام سخنان سختی که گناهکاران بی دین علیه او گفته اند». ^{۱۶}

اینان غرغر کنان و ناراضی اند، بر طبق هوس های خود رفتار می کنند و دهانشان کلمات تکبرآمیر ^۸ می گوید، ۲-پطر ۱۸:۲ مردمان را برجسب منفعت تحسین می کنند.

دیگر رفتند برای عبرت ارائه شده اند، محاکومیت آتش جاودانی را تحمل می کنند. ^۸ و با این همه نیز این خواب ۱۰:۲-پطر بینندگان جسم [تن] را پلید می سازند، و خداوند ^k را تحریر کرده به شکوهمندی ها ^k دان ۱۰:۱۳، ۱۳:۲؛ ^{۱:۱۲} کفر می گویند. ^۹ باری، میکائیل، فرشته مکاهمی که با ابلیس درباره جسد موسی بحث و مجادله می کرد، جرأت ننمود او را داوری و تکفیر نماید، بلکه گفت: «خداوند تورا سرزنش نماید! ^{۱۰} اما اینان، هر چیزی را که حقیقتاً نمی شناسند ۱۲:۲-پطر تکفیر می کنند. و آنچه را که طبیعتاً مثل حیوانهای بی شعور می شناسند، موجب هلاک ایشان می شود. ^{۱۱} وای بر ایشان، زیرا در طریق قائن رفته اند و به خاطر اجرت به گمراهی بلعام افتاده اند و در ^{۱۳:۲} طغیان قورح نابود شده اند. ^m ^{۱۲} اینان در حزق ^{۸:۳۴} ضیافت های برادرانه ⁿ شما مهلهکه هایی ⁿⁿ ۱۷:۲ هستند، بی پروا عیش می کنند، خودشان را

ز- ترجمه دیگر: فمانروایی، که محتملاً منظور خداوندی و سلطنت مسیح است (ر. ک بند ^۴).
 k- ترجمه دیگر: شکوه ها (ر. ک خروج ۱۱:۱۵ ترجمه یونانی). شکوه ها یا شکوهمندی ها نام نوعی از فرشتگان است که در اینجا بر عکس ۲-پطر ۱۱:۲ طغیان قورح نابود شده اند.

l- این مشاجره بین میکائیل و ابلیس در نوشته های مکاشفه ای یهودیان (شاید کتاب صعود موسی) روایت شده و در اوائل قرن اول میلادی نوشته شده است.

m- در اینجا نویسنده بی دینیان کنونی را به بی دینیان دورانهای گذشته تشبیه می نماید: قائل که قاتل برادرش بود، پید ^۴: بلعام، ^{۱۶:۳} اعد ^{۲۲:۲} معلم دروغین بر طبق احادیث متاخر یهود. ر. ک ۲-پطر ۱۵:۲ قورح یانی، اعد ^{۱۶}.

n- کلمه یونانی که ضیافت برادرانه ترجمه شده است کلمه مخصوص و فنی است و عبارات از اجتماع مسیحیان اولیه برای صرف غذا در محیط محبت و برادرانه بوده است. در اینجا نخستین باری است که این کلمه به معنی مخصوص خود بکار برده شده است. ر. ک ۲-پطر ۱۳:۲.

nn- کلمه یونانی که مهلهکه ترجمه شده به معنی تحتاللفظی صخره ای است که در دریا و نزدیک به سطح آب است و در صورت تصادم با آن کشته شکسته و غرق می شود.
 o- ر. ک خوخ ^{۱۵:۱۵}؛ ^{۱:۱۵} نزدیک به سطح آب است.

p- بر طبق روايات یهود، در شجره نامه ای که از آدم ابوالبشر آغاز می شود، خوخ هفتمنی پیامبر بزرگ است. پید ^{۵:۳}؛ ^{۱:۱} تو ۱:۱-۳؛ لو ۳:۳-۳۷:۳. عبارت هفتمین پیامبر پس از آدم عیناً از کتاب خوخ ^{۸:۶۰} گرفته شده است.

q- ترجمه دیگر: با بارزان مقدسش می آید.
 r- این عبارت عیناً از ترجمه یونانی کتاب خوخ ^{۹:۱} نقل شده است.

s- ر. ک دان ۱۱:۳۶ ترجمه یونانی تئودوسیون، اصطلاح مشاهی در خوخ ^{۵:۴}؛ ^{۲:۲۷}؛ ^{۳:۱۰}؛ و کتاب صعود موسی ^{۷:۹}.

عیسی مسیح برای زندگی جاویدان.
 ۲۲ بعضی را که تردید دارند حقیقتاً ترجم بع:۵:۱۹
 نمایید،^۱ و آنان را از آتش بیرون کشیده
 برهانید و بر دیگران ترجم کنید^۲ با ترس از عا:۴:۱۱؛
 اینکه حتی از لباس آلوده^۳ به تن ایشان زک:۳:۲۰
 بیزار باشد.^w

تبرک و تقدیس

۲۴ و آن که می تواند شمارا از لغزش فی:۱:۱۰؛
 نگهدارد و در حضور شکوه او بی نقص در ۱-نسا:۵:۲۳؛
 سرور بایستید،^۴ به یکتا خدای نجات روم:۱۶:۲۷؛
 دهنده ما، به وسیله عیسی مسیح خداوند ما،
 شکوه، جلال، قدرت و اقتدار پیش از همه
 روزگار و اکنون و در تمام روزگاران باد!

تشویق و اندرز به ایمانداران

۲-پطر:۳:۱۷ اما شما، ای محبوبان، سخنانی را به
 یاد آرید که قبلًا به وسیله رسولان خداوند
 ما عیسی مسیح گفته شده است؛^{۱۸} که به
 ۲-پطر:۳:۲ شما می گفتند: «در پایان روزگار مسخره
 کنندگانی خواهند بود که بر طبق هوشهای
 بی دینی خود رفتار می کنند».^{۱۹} اینان
 تفرقه می اندازند، نفسانی هستند^t، روح
 [القدس] ندارند.^{۲۰} اما شما، ای
 کول:۲ محبوبان، خود را بر مبنای ایمان بسیار
 مقدس خود بنا کنید و در روح القدس
 نبایش نمایید.^{۲۱} و خود را در محبت خدا
 ۲-تیمو:۱۸:۲ نگهدارید، در انتظار رحمت خداوند ما

t- ترجمه دیگر: افکار زمینی دارند. گنوستیک‌ها افراد نفسانی را تحقیر می‌کردند، زیرا نمی‌توانند به امور خدایی دست یابند (قرن:۱۴:۲؛ بع:۳:۱۵). ر.ک مقدمه.

u- در بعضی از نسخه‌های خطی: دیگران را سعی کنید مقاعد سازید.

v- پندهای ۲۲ و ۲۳ در نسخه‌های خطی مختلف دچار تغییرات زیاد شده‌اند.

w- بی دینان هر چه دارند آلوده می‌کنند. ر.ک مدارک قمran مجموعه دستورات و مقررات ۱۹:۵-۲۰.

|

—

|